

tartalmaink mellett vannak összetartozásunknak egyéb ismérvei is. Bennünket pl. ne azért tiszteljenek, mert 2. generációs rangidősek vagyunk! Elkötelezettségünk, segítőkészségünk és gyümölcseink adottak, amennyire vannak. A kitartó rendelkezési állományban maradás felajánlása a 2. generációs minimum, amit ki kell fejeznünk: „használatok bennünket abban, amiben használhatóak vagyunk!” Jézusi értékeinket megtartani akaró és továbbfejleszteni akaró mozgalom vagyunk. Reményem szerint... Ehhez azonban el kell mozdulnunk az egymás *mellett* levéstől a testvérbarátságok felé!

*Eljön az idő, hogy berozsdáznak gondolataink,
Eljön az idő, hogy hitelbe sem kellenek szavaink,*

...

*Eljön az idő, hogy nem tudjuk már, mi legyen a tét,
– s mikor kálvária lesz az út az első utcasarokig,
ünneplőbe öltöztet a Vers tetőtől talpig!*

József Attila: Eljön az idő...

KIRÁLY IGNÁCZ

AZ ELLENSÉGSZERETETTŐL A BÉKESSÉGTEREMTÉSIG

Vannak megfogalmazások, melyek akkor is zavaróak, ha tartalmilag ugyanazt értjük rajta, vagy legalábbis az egyetértés érzése van bennünk. Ennek elkerülésére, de legalább csökkentésére, miért ne rendezgessük közös jézusi fogalmainkat úgy, hogy amit tartalmilag gondolunk, valóban azt jelenítsük meg szavainkban is? Közöttünk erőteljes dialógus volt már régebben is, hogy amit kifelé hirdetünk, az magunk között hogyan valósul meg. „Van-e helyem egy erőszakmentességet hirdető, de szellemileg nagyon erőszakos Bokorban?” – kérdezte B. Barna 1996-ban. „Ellentmondást sejték a meghatározás nélkül használt „szellemi erőszak” kifejezése mögött. Nem takaríthatjuk meg magunknak ennek meghatározását” – válaszolta erre Gyurka bácsi. Mi lenne, ha kísérletet tennénk százszorszént fogalmaink meghatározására és eredményeinknek megfelelő további használatára? Most a címben érzékeltetett tartalmak fogalmi csokráról lesz szó. Nézzük meg sokféle nézőpontból, mégis ugyanarról szóló megfogalmazásainkat. „Jól tudjuk, hogy a szelídség nem pusztán a katonai erőszak kérdéskörében fontos parancs... bizonyára igyekszünk békeképítővé lenni mindenhol...” (Sch. Bea, 2012). „A katonaságmegtagadók igenis dicsőséget szereztek a szelíd Jézus ügyének” (Ko. Laci, 2012). „A krisztusi szeretet-eszményt csak a szelídség gyakorlásával s minden erőszakos tett elutasításával... és az erőszakmentesség jézusi eszményéért felemelt szavunkkal” valósíthatjuk meg. (Levél a honv. oktatás tárgyában, 2011). Óvatos célzás is megjelent a

tisztábban fogalmazás érdekében: „Az erőszakmentességet a Bokor kiterjesztette... gondolati síkra is... talán ha át tudnánk fogalmazni „békeképítőteremtésre”...” (Bóta Móni, 2013). Sorolhatnánk a KIO-ból, Gyurka bácsi naplójából, a reflexiós kötetekből, előadásainkból a példákat arra, hogy szinte szinonimaként használjuk az ellenségszeretetet, az erőszakmentességet, a szelídséget és a békeképítőteremtést. Ellenségszeretet (Máté 5,43). Vö.: KIO 445. o. – Az én pozitív viszonyulásom azok felé, akik ártó szándékkal, ellenségesen viselkednek velem szemben. Aki engem nem csupán nem szeret, de ártásomra is van, én azt is szeretni akarom. Egyirányú magatartás, tőlem öfelé. Akkor is, ha van remény a viszonzásra, akkor is, ha nincs. Megbocsátás annak is, aki üldöz (Lukács 23,34). Ez az üldözés szinte szükségszerű nem csupán Jézus, de követői iránt is (János 15,20; Máté 10,23). A boldogmondásokba is bekerült, sőt még érték való imádkozásra is felszólít Jézus. Mindhalálig ki kell tartani, és inkább elmenekülni kell, mintsem erőszakkal válaszolni (Máté 10,23). A kikényszerítésekre túlteljesítéssel válaszolni, tehát nem csupán elviselni, de aktívan visszaszeretni a bántást (Máté 5,40-44).

Erőszakmentesség (Máté 5,39). Vö.: KIO 425. o. – Az én viszonyulásom minden emberhez, minden létezőhöz (?). NEM-et mondván minden erőszakra: mentessé téve magam minden erőszakosságtól. Ennek földi megvalósulását tekintve vannak erősen pesszimista vélemények: „Az erőszakmentes társadalom – úgy tűnik számomra – teljesíthetetlen álm marad...”, de mindezek ellenére a keresztényeknek ezt a végső reményt kell képviselniük. Isten is azon fáradozik, hogy ezt a mi világunkba is behozza” (N. Lohfink). Ismert szerzők erősítik meg a KIO evangéliumi megállapításait (Windass, J. M. Müller). „Talán nem szerencsés ez az erőszakmentesség... mindig elégtelen a negatív meghatározás, mely a szanszkrit ahimsza fordítása” (J. M. Müller). Ezért fordította ezt Gandhi satyagraha-ra, ami az igazsághoz való ragaszkodást jelenti. Szerinte ezt az valósítja meg, aki a „legsatnyább teremtményt is úgy szereti, mint saját magát”(Gandhi). Ebből eredt, hogy a maláriát terjesztő szúnyogok védelmében is szót emelt, amikor nemzetközi akció indult az indiai fertőzésekkel eredő halálozások enyhítésére (Dr. Heiser). Ezt a fogalmat a KIO alapvetően a fizikai erőszakra értette.

Szelídség (Máté 5,5) Vö.: KIO 413. o. – Az én pozitív viszonyulásom mindenki iránt. IGENT mondván egy pozitív magatartási formára. Kovács Tádé négyesfogatai alapján: túlzás: dühösködés, nagyszerűség: szent harag, mérséklet: szelídség, kisserűség: halvérűség. Szándékolt önnevelési irányulás a szent harag és a szelídség felé ajánlott. A szelídség olyan belső békeképítő gyümölcse, amely az

agresszivitás, a durvaság és az erőszak ellentéte. (A.Comte-Sponville). Az athéniak büszkélkedtek vele, hogy ők vezették be a világba a szelídséget (praotész), a barbárság ellentétéként. Szavuk igei alakjának jelentései: megbékíteni, lecsillapítani” (Romilly). „A legszerényebb szinten a szelídség a viselkedés nyájasságát a másokkal szemben tanúsított jóindulatot jelöli...nagylelkűséget, megbocsátást, emberségességet” (Arisztotelész).” Ez a rugalmasság, a türelem, az önfeláldozás, az alkalmazkodóképesség erénye” (Simone Weil). A szó nagyon is pozitív értelmében „női erény... erőszak nélküli bátorság, keménység nélküli erő, düh nélküli szeretet” (A. C.-Sponvill). Békességteremtés (Máté 5,9). Vö.: KIO 436., 592. o. – Mindenki viszonyulása mindenki iránt. IGENT mondás arra, hogy „minden ellenségeskedés legjobb megoldása a barátkozás”(B. Franklin). A fenti három nagy erény célja a Jézus szerinti béke megteremtése a földön, az emberek között (János 14,27). A világ békéje erőfölény és/vagy erőegyensúly eredménye. Jézus békéje az ellenséget is szeretők, az erőszakmentesek, a szelídek magatartásának gyümölcse. Passzív békességteremtés, amikor nem állok be a verekedők közé, és ezzel nem szaporítom az erőszakosok számát. Aktív az, amikor a szeretet leleményességével egymás ellenére élés helyett barátokat tudok szerezni az egymásért élésre.

Összefoglalva a fentiek: az érintett emberek köre tágul az 1.-től a 4. felé. A magatartás egyre pozitívabb tartalmú. Mintha erre rímelné apostoli küldetésünk is: „Szereztek barátokat!” Javasolom, hogy a jézusi szereteteszmény harmadikjaként a békességteremtést használjuk.

FARKAS ISTVÁN

KÓRHÁZI ENERGIÁK

*„Naponta meghalunk, és naponta sejtről sejtre
újjászületünk, mígnem az egész régi
testből új test nem lesz s ez egészséges vagy kevésbé
egészséges lesz teljesen attól
függően, hogy miként készítettük elő
újjászületésüket.”*

(Ludwig Walb-Ilse Walb)

Az írás alapja egy megtörtént eset. Nyáron voltak kisebb rosszulletei. Ősszel elment a körzeti orvosához, hogy megbeszéljék a dolgokat. Kardiológiára adott beutalót. Két nap múlva időpontot ment kérni, de azt mondták: ha már itt van, megnézik az EKG-jét. Akkor a nővér felvitte a diagramot a kardiológiára ahonnan

már nem engedték el. Infarktus! Tegnapelőtt, amikor a válla fájt – mondta az orvosnő és már hívta is a mentőket. Beindult a protokoll és a kórházban kötött ki. Alkalma volt saját bőrén megtapasztalni a kórházvilág energiáit.

Hangok

Egyenletes, bugyborékoló hangra ébredt. Hirtelen nem tudta mi az. Amióta bekerült, rosszul aludt. Talán pontosabb az alig aludt kifejezés. Este, a váltás után még meg kellett várni az éjszakai gyógyszerosztást, majd az éjszakai orvos vizitjét. Már akkor gondolkozóba esett, amikor Gy. bekapcsolta kis zsebrádióját, és kommentálta a Fradi-MTK meccset a mellette fekvő F.-nek. A vizit félbeszakította a közvetítést, és csak később, tizenegy magasságában tért vissza a téma. Mennyi lehetett a végeredmény? Akkor Gy. felhívta mobilon a feleségét, aki már természetesen aludt, hogy nézze meg a teletexen a végeredményt. Közben elmagyarázta, hogy ő pontosan tudja, hogy három-null lett a Fradi javára, és még fogadást is felajánlott, amit F. csendes hallgatással utasított el. Na, látod – mondta elégedetten. Megmondtam. Én mindig eltalálom a dolgokat. Ezért nyerek folyton a tipmixen is. Múlt héten is nyertem nyolcezret. Az asztmás folyamatosan krakogott és köpködött. F. bácsi, a rangidős néha felnyögött, és „Miért büntet engem az Isten?” sóhajjal fordulni próbált. Valamikor elalhattak. Most szokatlan volt a nagy csend és a folyamatos bugyborékolás. Kinn, a folyosón égett a villany, de ott is csend volt. Szokatlan. Akkor mi ez a bugyborékolás? Kicsit felkönyökölt. A szobában mindenki csendben aludt. Ez is meglepte az előző napok-éjszakák tapasztalatai alapján. És akkor meglátta a szomszéd ágyánál az oxigénpalackot, melyből szép egyenletesen bugyborékolott a gáz a kis víztartályon és a műanyagcsövön át a szomszédos ágyon alvó asztmás orrlukába. Megnyugodott. Eszébe jutott a pezsgő-buborékok hangja, amikor nem is olyan régen fenn ültek a kis ház teraszán a hegyen. Késő éjjel és a nagy csöndben hirtelen nem tudták, mi az a csilingelő hang. Visszafeküdt. Lehunyta a szemét, hogy kihasználja az átmeneti csend energiáit. Akkor megszólalt a nővérhívó szaggatott sípolása. Percekig szólt, de a nővér nem jött. És már hallotta is Gy. egyre hangosabb szitkozódását a szemben lévő ágyról. A morgolódás, szitkozódás erősödött, majd kirobbant a napok óta hallott általános méltatlankodásban a nővérek, az orvosok és az egész intézmény kupleráj jellegéről. Akkor megjött a nővér valahonnan, valamelyik másik kórteremből, és már az ajtóból üvöltötte befelé: Ki az már megint, aki azt a rohadt csengőt nyomja!! Az eszmecsere rövid volt, mert Gy. panasza arról, hogy ismét lucskossá izzadt az éjszaka is folytatódó bűdös hőségben (később kiderült, hogy a tíz korábbi műtete mellett most pajzsmirigy